UAB Universitat Autònoma de Barcelona Biblioteca d'Humanitats

Barcelona, 1 de maig del 1962

Estimat fill:

Posant ordre als papers que omplien el canterano que em serveix d'escriptori el diumenge no et vaig escriure. Vaig perdre l'oportunitat de fer-ho més tard, com en tenia el propòsit. I si no t'escric el diumenge com tinc per costum, el neguit em corseca per què després no trobo un moment per a dedicar-te amb la tranquilitat que voldria.

Tampoc avui, a desgrat de la "festassa" de la diada, m'ha sobrat temps. He passat el matí a Bellaterra, on el lampista hi ha vingut per a practicar algunes reparacions indispensables i, entre unes i altres coses veig que el dia s'acaba i no m'he tret del damunt l'obligació més agradosa que em tinc imposada d'escriure't setmanalment.

Per altra banda son tan poques i poc interessants les noticies q donar-te! De fet, tots les esperem de Mèxic; tots anhelem rebre la carta en la que ens diguis que ja has rebut l'autorització per a venir, per a dur endavant totes les coses que ara romanen en progecte.

També nosaltres ens haviem fet l'il.lusió de que arribarieu a començaments, o a ple estiu. Però el bon temps, que ja s'ha iniciat, i aquestes anades a Bellaterra ens fan adonar que tenim al damunt la temporada, i les coses oficials marxen amb una lentitud que no té en compte els sentiments que ens animen. Vull creure, però, donades les circumpstàncies actuals, que les bones noticies no es faran esperar i arribaràn a temps per a poguer emprendre el viatge tal com el tenieu progectat. D'altra banda, has de tenir en compte la benignitat de la tardor barcelonina, lloada per escriptors d'arreu del mon -ademés dels nostres- i admiració dels turistes. I pensa, també, que els hiverns son molt suaus. En tot l'any, de fred rigorós, en patim ben pocs dies, i ens ho semblen més, de rigorosos, perquè no estem fets a patir-los.

Suposo que a aquestes hores els Peypocs estaran ja en camí, o potser ja estaran aci, si es que han fet el viatge en avió. Esperem poguer parlar-hi amb un dalit de no dir. Em penso que l'entrevista ajudarà a apaivagar les nostres impaciències. No m'has dit si venen per a quedar-se definitivament a Catalunya o només "de visita".

Espero, també, que el Sr. González Porto no es fará esperar. El Congres Internacional d'Editors s'inaugura la setmana entrant, i segurament hi concorrerà. Durant els dies del Congrés no l'importunaré, els deixaré passar, ja que suposo que romandrà una temporada a Barcelona.

De que haguessis comunicat a en Tasis la decissió de retornar, no me n'havies parlat. Tinc ganes de veure'l i canviar impreions. Ell sempre ha estat partidaria de que el "teu lloc, és ací".

La mare em demana que li deixi un petit espai per a ella. Ho faig amb plaer, perquè jo he acabat la corda. Repetiria sempre el mateix i ja ens hem dit tot el que calia dir. El que cal, ara, és obrar. Que Déu ens ajudi per a poguer-nos emprar a fer-ho ben aviat.

Una forta abraçada per a tots!